

Spm. nr. S 326

Til *sundhedsministeren* (7/12 93) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Hvad har man fra Sundhedsministeriets side gjort for at indskærpe overholdelsen af cirkulæret om røgfri miljøer på Rigshospitalet, og hvilke konkrete forbedringer har dette cirkulære medført for patienter, der ønsker at kunne opholde sig i et røgfrit lokale?«

Svar (16/12 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Rigshospitalet har over for mig oplyst, at Sundhedsministeriets cirkulære fra 1988 om sikring af røgfri miljøer i statslige lokaler, transportmidler og lign. på overordnet plan er gennemført ved, at der ved alle indgange til hospitalet er tydelig afmærkning af, at området er røgfrit.

For så vidt angår alle fællesområder administreres cirkulæret centralt af driftsafdelingen, og i øvrigt administreres cirkulæret decentralt af de enkelte afdelinger.

Alle afdelinger har på baggrund af en telefonisk forespørgsel oplyst, at patientbehandlingsområder er røgfri, og at der i patientopholdsområderne er opholdsrum til såvel rygere som ikkerygere.

Retningslinjerne afviges på enkelte afdelinger under hensyn til patientklientellet, eksempelvis ved aftaler om tilladelse til rygning på sengestuerne for sengeliggende patienter eller af hensyn til de lokalemæssige forhold.

For så vidt angår afvigelserne af hensyn til de lokalemæssige forhold har jeg anmodet Rigshospitalet om at oplyse, hvilke afdelinger det drejer sig om, samt hvad hospitalet gør for at afhjælpe forholdene.

Spm. nr. S 327

Til *sundhedsministeren* (7/12 93) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Hvilke forbedringer er der siden udgivelsen af cirkulæret om røgfri miljøer i 1988 sket for patienter på amtskommunernes sygehuse, der ønsker at kunne opholde sig i et røgfrit lokale, og har man fra Sundhedsministeriets side foretaget sig noget for at fremme denne sag?«

Begrundelse

Dels fra egen erfaring og dels fra pressen ved spørgeren, at det mange steder stadig ikke er muligt at få adgang til en røgfri opholdsstue, men at man udelukkende er henvist til sengestuen, hvis man ikke kan tåle (kraftige koncentrationer af) tobaksrøg.

Svar (16/12 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Sundhedsministeriets cirkulære er kun bindende for den statslige sektor, men kommuner og amtskommuner er opfordret til at følge cirkulærets intentioner. Det er derfor op til det enkelte amtsråd at beslutte, hvilke bestemmelser om rygning der skal gælde for de amtskommunale institutioner, herunder amtets sygehuse.

I 1989 iværksatte Tobaksskaderådet en undersøgelse, der skulle afdække, i hvilket omfang der på sygehuse allerede var truffet de nødvendige foranstaltninger til sikring af røgfri miljøer. Resultatet af undersøgelsen viste, at der på 28 pct. af sengestuerne var fri rygning eller rygning i et begrænset tidsrum, og at langt de fleste sygehuse indlagde ikkerygere og rygere på samme stue.

Tobaksskaderådet og Sundhedsstyrelsen rettede i januar 1992 henvendelse til samtlige sygehusledelser og samarbejdsudvalg på sygehuse og anbefalede en rygepolitik, hvorefter sygehuset generelt er røgfrit område, og hvor rygning kun må finde sted, hvor det er særligt markeret, at rygning er tilladt. Der blev tillige udsendt informationsmateriale til alle ansatte på sygehuse, og der blev tilbudt gratis levering af skiltning.

I december 1992 udsendte Tobaksskaderådet og Sundhedsstyrelsen et spørgeskema til de enkelte sygehusledelser med henblik på at vurdere effekten af opfordringen.

Ifølge besvareelserne har 60 pct. af sygehuse i dag regler, der svarer til Tobaksskaderådets og Sundhedsstyrelsens anbefaling.

Da 40 pct. af sygehuse stadig ikke har en konsekvent rygepolitik, vil Tobaksskaderådet også i de kommende år følge udviklingen og fortsat sikre, at personalet, sygehusledelserne og de lokale politikere er bevidste om den nøgleposition, de indtager i spørgsmålet om en forebyggende indsats på rygeområdet.